

FORORD

Denne boken handler om Karmøy Jeger Fisker & Naturvernforenings 50 årige historie.

Styret i KJFNF nedsatte et utvalg med oppgave å sette sammen foreningens historie. Personer og ansvarsfordeling er blitt som følger:

Tekst: Jon Kvilhaugsvik

Bilder: Thor Iversen

Redigering: Lars Inge Svalland.

Nesten uten unntak er navn på personer som har deltatt i de forskjellige hendelsene utelatt. Dette for å unngå faren for å glemme enkeltpersoner som har deltatt, og også fordi de ansvarlige for boken har vært svært mye involvert i foreningens historie.

Historien er hentet fra protokoller, korrespondanse, avisutklipp og fra egen husk. Det har vært et omfattende arbeid å gjennomgå en papiroppsamling gjennom 50 år. Når det er sagt ville det vært en umulig oppgave uten disse papirene. Stort sett må vi vel kunne si oss stolte og fornøyd med at foreningen har maktet å ivareta protokollene gjennom 50 år. Kvaliteten på protokollskrivningene har vekslende kvalitet, så det har ikke alltid vært enkelt å finne ut om de tiltak som har blitt diskutert har blitt satt ut i livet. Hvis det skulle ha sneket seg inn en glipp av noen art, ber vi om forståelse for dette.

Karmøy Jeger Fisker – og Naturvernforening 50 år

1956 – 2006

Foreningens opprinnelse

En gjeng ivrige jegere og fiskere tok initiativ til start av foreningen. Konstituerende møte ble holdt i Kopervik den 27 mai 1956, med ca 35 mann tilstede. Før dette konstituerende møte var det holdt 2 orienteringsmøter. Ett i Kopervik og ett i Skudeneshavn.

Karmøy var den gang oppdelt i 7 kommuner og det var aldri snakk om annet enn at foreningen skulle dekke hele Karmøy. Å overse kommunegrenser var minst like vanskelig den gang som nå. Den store diskusjonen gikk på hvordan de forskjellige kommuner skulle være representert i foreningen. Etter hvert ble det enighet om at styret skulle bestå av 7 personer (en fra hver kommune) pluss formann i fiskeutvalg og formann i jaktutvalg. Interimstyre ble valgt og disse satt fram til første generalforsamling:

Bjarne Østborg	Stangeland
Kristian Breifjord	Åkra
Karl Mynthe	Kopervik
Knut Johan Vorre	Avaldsnes
Harald Nygård	Skudenes
Olav Førde	Skudeneshavn
Otto A. Amdal	Torvastad.
John A. Sørensen	Skudeneshavn. fungerte som sekretær. Sekretæren var den gang ikke medlem av styret.

Bjarne Østborg var foreningens første formann.

Det ble allerede på konstituerende møte opprettet fiskeutvalg og jaktutvalg. På første styremøte ble medlemmene til utvalgene valgt. Første formann i fiskeutvalget var Osvald Kallevik og i jaktutvalget Anton M. Hansen.

Når en leser protokollene fra tiden rundt oppstart, kan en ikke unngå å legge merke til at entusiasmen i det å få gjort noe med jakt og fiske på Karmøy var stor. Flere av medlemmene hadde planer som var overmodne, og det var stor iver etter å komme i gang.

Det ble arrangert medlemsmøter hvor en la stor vekt på foredragsholdere. Kapasiteter som generalsekretær i Norges Jeger og Fiskerforbund Knut Rom, fiskerikonsulent Rosseland, viltkonsulent Dalane var flere ganger på besøk. Representanter fra naboforeningen i Haugesund var også for det meste til stede. Medlemmene møtte opp nesten fulltallig. På disse møtene og også på styremøtene var ideene som ble lansert mange. Det som bremsset arbeidene var at økonomien var ikke særlig sterk. Dette prøvde en å rette på ved å lodde ut gevinster som en eller annen hadde gitt som støtte til foreningen.

På fiskesiden hadde en i løpet av kort tid planer om foring av fisk, oppdemning av vann for å bedre mattilgangen for fisken, stenging av gytebekker for å begrense gytingen. Flytting av fisk fra ”overbefolkede” vann, til vann med for lite fisk. Sist men ikke minst eget klekkeri. Kultivering av fiskevann i dag foregår i store trekk på samme måten som den gang, så det er ikke vanskelig å kjenne igjen metodene.

På viltsiden hadde en i løpet av like kort tid planer for utsetting av fasaner, utsetting av hare, utsetting av Scotsk rype. Rypeideen kom fra daværende generalsekretær i Norges Jeger og Fiskerforbund Knut Rom som lovet god oppfølging av prosjektet hvis en ville prøve.

Medlemsliste første år.

I en historiesamling for foreningen må det være tillatt å gi plass til en medlemsliste for det første året. Ganske mange av disse var medlem så lenge de levde, og noen få finnes fortsatt i våre lister. Vi er dem en stor takk skyldig.

Kristian Kristiansen	Toralf Sveinsvold	Gustav Olsen
Anton M. Hansen	Bjarne Østborg	Torbjørn Sørensen
Jakob C. Melhus	Kristian Midbø	Sigurd Svendsen
John A. Sørensen	Sev. G. Sørensen	Leif Falnes
Olav Førde	Tor Hillesland	Trygve Thorsen
Harald Nygård	Jakob O. Melhus	Knut Johan Vorrå
Birge O. Hansen	Peder Jakobsen	Jakob Østrem
Arne Øvrebø	Otto Amdal	Godfred Vikshåland
Kristian Breifjord	Jakob Tveit	Kristian Nikolaisen
Osmund Nyland	Reidar Kynbråten	Peder Evensen
Tor Thorsen	Thomas Johnsen	Kristian Sørensen
Kristen Mikkelsen	Lars Austbø	Osvald Kallevik
Birger Flatabø	Karl Munthe	Ola Hansen
Bertin Flatebø	Trygve Matre	Ingdon Hermansen
Kurt Vorrå	Svend Svensen	Ådne Øvrebø
Nils Stangeland	Tønnes B. Svendsen	Magnus Vanvik
Kjell Vannvik	Hjalmar Olseth	Martin Gjersvik
Simon Myklebust	Jakob Vest	Sigleif Dale
Knut Tjøstheim	Knut Ritter Eriksen	

1957

Utsetting av sjøaureyngel

Hilleslandsvatnet ble fort interessant for foreningens medlemmer. Det ble dette første arbeidsåret satt ut 2000 stk sjøaureyngel. Samme dag ble det utsatt et lignende antall yngel i Holmevatn (østre Stikleskog) Yngelen ble levert av Osvald Kallevik som hadde eget klekkeri i kjelleren hjemme.

Foring av aure

Medlemmene var meget klar over at, i forhold til fiskebestanden var det for lite mat i de fleste vatn på Karmøy. For å prøve å bøte på dette ville en prøve å øke mattilgangen ved å fore fisken ved siden av den naturlige mattilgangen. Det ble derfor bestemt å gå til innkjøp av 100 kg aurefor. Dette ble brukt i Dalsvatnet og i Tistreivatnet. Det ble foret en gang hver uke i 10 uker. Fisken tok foret og alt var tilsynelatende greit. Problemet var at for en slunken foreningskasse ville dette bli for dyrt, og en forstod fort at dette ikke var vegen å gå. Det ble da konkludert med følgende: Vatnene i Karmøy er grunne og næringsrike. De fleste vann har for stor bestand av aure. Ved å redusere antall fisk i vatnene, vil det bli mat nok og voksteren vil komme av seg selv. Dette har i ettertid vist seg å være en riktig konklusjon.

Skuddpremie på mink og hubro

Et år etter oppstart var en opptatt av å redusere mink og hubrobestanden. Kommunene ble tilskrevet med forslag om å øke premien på mink til kr. 15 ,- pr stk. En gjorde også

kommunestyrene oppmerksom på at hubroen hadde tatt flere lam i Avaldsnes og at en måtte være oppmerksom på økningen i bestanden. Forhøyet skuddpremie ville bidra til at flere ville gå inn for å jakte på fuglen. Åkra herredstyre innvilget søknaden med kr 15,- for mink, mens resten av kommunene var negative. Ingen kommenterte reduksjon av hubrobestanden.

1958

Scotsk rype

Henvendelse fra Knut Rom Generalsekretær i Norges Jeger og Fiskerforbund (NJFF) om utsetting av Scotsk rype ble diskutert og funnet interessant i foreningen. Krav i forbindelse med utsetting vil bli noen års stopp i all fuglejakt i utsettingsområdet. Holger Holgersen ved Stavanger museum var en resursperson på dette området og det var meningen å samarbeide tett med han. Holgersen mente i et brev til forbundet at klimaet for fuglen måtte være midt i blinken på Karmøy. Han var likevel svært skeptisk til folk, som etter det han hadde erfart hadde en tendens til å skyte på alt de ser. Han håpet likevel at Karmøybuen oppførte seg bedre enn jærbuen, som han hadde sin erfaring fra.

Rypeprosjektet ble aldri gjennomført. Det sies ikke noe om hvorfor det ble skrinlagt.

Fasanutsetting

Fra oppstarten har det vært ønske om å prøve å sette ut fasaner på øya. Etter mye planlegging er vi i nå kommet i gang med fasanene. 30 egg ble kjøpt fra Haugesund og Omegn Jeger og Fiskerforening. Eggene ble lagt under en kalkun hos fru Vatstø på Sørstokke, som også skulle ha tilsyn med rugingen. Etter 25 dager ble det klekket ut 6 kyllinger, hvorav 1 døde straks. Kyllingene ble deretter flyttet til Kristian Halvorsen hvor det ble bygget bur av nettingrammer utlånt av West-Canners i Kopervik.

Utbyttet av eggene var skralt, og for å rette opp dette ble det nå innkjøpt 10 stk. voksne fugler og 10 stk. kyllinger. Etter en stund med foring, ble det utsatt 15stk. 2 av disse ble sluppet i Visnes og resten på Sørstokke. I løpet av 2-3 år ble det kjøpt inn flere fasaner som ble satt ut. Foring av fuglene foregikk jevnt og trutt og dette ble etter hvert ganske kostbart. Senere fekk foreningen en avtale med Karmlund mølle om å få tilkjørt avfallskorn.

Etter 6-7 år, måtte initiativtakerne innrømme at fasanprosjektet var mislykket. Det var nå ikke lenger observasjoner av fasan, og prosjektet ble oppgitt.

Tilskudd fra Vigsnes Kobberverk

I forbindelse med fasan utsettingen ble foreningen tildelt kr. 1000,- i støtte fra kobberverket. Dette var et generøst gave til en slunken kasse på den tiden, og den ble satt stor pris på.

Disponering av jakt og fiskerettighetene

Kongstanken med å få disponere all jakt og fiske på øya, fikk aldri gjennomslag. Med så mange grunneiere som på Karmøy ville dette ha vært enestående. Planen var et felles fiske og jaktkortsalg i regi av foreningen. Foreningen kontaktet bondelagene og fikk en viss forståelse for planen. Et av bondelagene mente ideen var god og foreslo et inntektene kunne brukes til skogplanting. Det ble aldri inngått noen avtale i den målestokk som en hadde håpet.

Disposisjon av Fiskerett

Etter søknad overlot kommunene Kopervik og Åkra dette året disposisjonsretten over Aureivatn. Kravet var at foreningen skulle føre tilsyn med vatnet og om mulig hindre rovfiske. En skulle ellers gjøre det som var nødvendig til beste for fiskebestanden og drikkevatnet.

Året etter fekk en også av Skudeneshavn kommune disponere fiskeretten til Litlavatnet.

I en søknad til Stangeland kommune framgikk det at fiskerettighetene i Midstokkevatn og Åsgårdsvatn ikke var innløst. Kommunen kunne dermed ikke gi disposisjonsrett for fiske.

Hareutsetting

Dette året ble det også satt ut hare. Så lagt vi kjenner til er dette første gang på Karmøy. 4 stk. harer ble fanget inn på Lauvøy og satt ut på Sørstokke. 2 harer ble kjøpt inn fra Jæren, den ene var død ved ankomst mens den andre ble satt ut.

Reduksjon av kråkebestanden

Kråkebestanden var også i disse tider stor. En var klar over at dette var negativt for mange andre viltbestander. Det ble derfor inngangsatt storstilt utrydding av kråker. På holmer utenfor Visnes ble det først lagt ut fiskeslo for å samle mest mulig kråke, og deretter fiskeslo med innblandet gift. Prosjektet var meget vellykket da kråken i område forsvant helt. Ikke en kråke ble funnet død i området, men noen få ble funnet på Vormedal. Det var enighet om at dette tiltaket måtte videreføres.

Hjort på Karmøy

Like etter oppstarten ble det observert hjort på Karmøy. Disse ble av grunneierne fort definert som skadedyr. Det ble det søkt om fellingsløyve for skadedyr og dette ble innvilget. Dette ble dårlig mottatt av jegerne i foreningen. En ville jo så gjerne ha en hjortestamme på øya. NJFF ble spurt om råd, men kunne lite gjøre med avgjørelsen. Viltnemda hadde all makt. Det har senere vist seg at utbredelsen av hjort ikke lett lar seg stoppe, og i dag har vi en bra hjortebestand.

Leirdueskyting 100 års Jubileum Skudeneshavn

I anledning 100 års jubileet i Skudeneshavn ble foreningen invitert til å bidra med en konkurranse i leirdueskyting. Av en eller annen grunn var det liten interesse for dette og tilsvaret var at arrangementkomiteeen i Skudeneshavn burde stå for dette selv. Foreningen tilbød at de kunne hjelpe til med arrangementet. Dette var første innspill om leirdueskyting i vår forening som fikk en kjølign mottakelse. Det skulle senere vise seg å bli mer diskusjon om denne sporten.

1959

Burmavegen

Burmavegen som går tvers over Karmøy, fra Blikshavn til Ferkingstad har gjennom hele foreningens historie vært av interesse for foreningen. Denne vegen ble bygget under krigen og overtatt av grunneierne etter krigen. I de 2-3 første årene gikk det mange brev frem og tilbake mellom foreningen og Skudenes kommune. Ordfører Lars Dale var sterkt engasjert i saken og jobbet godt for å få med de andre kommunene. Det var ingen lett jobb å skaffe de nødvendige kronene til grus. Fra brevene mellom Dale og foreningen ble det nevnt at et av kriteriene for penger til grus var at vintersildfisket ble godt.

Denne sommeren var det endelig klart for dugnad. Skudenes Kommune hadde nå bevilget kr. 1500,- Skudeneshavn kr. 2000,- og Kopervik kr 500,- Dette var nok til å få en god start på veiopprustningen.

Det ble ført nøyaktig protokoll over hvem og hva som deltok. Det ble i løpet av 4 dager nedlagt 270 dagsverk. Der møtte 19 stk. traktorer, 18 stk. lastebiler, 3 stk. lesseappreter og 3 stk. gravemaskiner stilte opp. Etter 3 dagers dugnad var pengene oppbrukt, men veien var nå blitt såpass brukbar at den godt kunne nyttes. Dugnad med dette formål, og i den utstrekning vil neppe kunne gjennomføres i dag.

Etter kommunesammenslåingen var gjennomført har det vært lettere å få bevilget penger til veien. Det har vært gjort dugnad i form av grusing flere ganger senere. Samtidig som det har vært viktig å holde veien fremkommelig, har det også vært viktig at den ikke skulle bli i for god stand. Dette ville gi for stor trafikk, og dette var ikke ønskelig.

Oppdemming av Dalsvatnet.

Denne sommeren ble det bygget en demning ved utløpet i Dalsvatnet. Denne skulle heve vatnet med en halv meter. Dalsvatnet hadde som de fleste andre vatnene på Karmøy for mye fisk. Demningen hadde en dobbeltvirkende effekt. Den skulle legge nytt areal under vatn, og dermed skaffe nye og bedre beiteforhold. Den skulle også slippe ut fisk når denne søkte bekken for å gyte, men hindre fisken å komme opp i vatnet igjen. I vatner hvor dette er mulig, må dette være en utmerket form for kultivering av et fiskevatn.

En ildsjel gått bort

Et trist budskap nådde foreningens medlemmer denne sommeren. En av initiativtakerne og ivrig pådriver i foreningen Karl Munthe er gått bort. Ulykken skjedde ved drukning i Kikavatnet mens han utførte sin kjære hobby.

Fisketrapp i Stolsåna.

Stolsåna som renner fra Holmevatn med utløp i Ferkingstad hadde en demning som var bygget for mølledrift. Denne lå 5-6 km fra sjøen. Demningen satte en absolutt stopp for hvor langt sjøaure og laks kunne vandre opp i åna. Foreningen tok initiativ til å få denne sprengt vekk noe av demningen. Senere er det blitt sprengt vekk noe mer av demningen, og i dag kan fisken med gunstig vannstand forsere denne hindringen og vandre helt til demningen i utløpet av Holmevatn.

Foreningens første jaktrettigheter.

Dette var også året da foreningen skulle disponere egne jaktområder. Østre Dalsmarka ble leid av grunneierne på Dale for kr. 100,- pr.år. Kontraktene var for en periode av 5 år. Det ble solgt årskort til kr. 15,-

Uttynning av fiskebestandene

Foreningens tillitsvalgte er veldig fornøyd med arbeidsinnsatsen i rapportåret. Arbeidsinnsatsen til fiskeutvalget er lagt i å tynne ut fiskebestanden i flere vatn. Til sammen er det tatt over 3000 fisk ut av "overbefolkede" vatn. Det ble satt ut 425 settefisk i Aureivatn. Foreningen har nå også av Skudeneshavn kommune fått disposisjonsrett til Ilsmyr, og har satt ut 180 settefisk her.

Ferskvannskreps

Det ble nå lansert en ide for utsetting av kreps. Ideen ble godt mottatt, dette var noe ivrige sjeler hadde tro på. 100 stk. kreps til kr. 0,50 pr.stk. ble bestilt gjennom NJFF. Det ble mottatt 57 stk. kreps som ble satt ut i Stiglevann. Siden har ingen sett noe til krepsen. Når temaet kreps senere er blitt brakt på bane, er troen på at krepsen ble ålemat det som får best tilslutning.

Årsmøtet 1960

Det ser ut til å ha vært liten møteaktivitet i dette året. Årsrapporten fra styret slår likevel fast at dette har vært det beste arbeidsåret så langt. Kultiveringsarbeidene i vannene på sør -og midt-karmøy har vært drevet veldig bra, og en begynner nå å se resultater ved at fisken begynner å vokse.

Orfugljakta har vært dårlig og jaktutvalget foreslår å spare hønene. Dette ble for øvrig videreført så lenge det var jakt på Orfugl i Karmøy. Fasanflokket på Sørstokke ser ut til å klare seg, men vil ikke spre seg til andre områder. Kanskje ikke så merkelig når fuglene blir foret i dette området. Villkattene dreper nå fasaner og en ser på hva som kan gjøres for å redusere villkattene. 20 stk nye kyllinger er innkjøpt og utsatt i Hilleslandområdet. Fortsatt har en tru på fasanprosjektet. Det blir nå opprettet en ny utvalgstruktur. Jakt og fiskeutvalg blir slått sammen, og det blir et for midt –og nordkarmøy og et for Sørkarmøy. Ny dugnad på Burmavei er gjennomført.

1961

Foreningens første hytte

Allerede –61 hadde foreningen sin første hytte klar. I følge møtereferater er ingen vedtak gjort i forbindelse med at det skulle bygges hytte. I juli har plutselig foreningen stående en ferdig hytte som i løpet av et par måneder er bygget på dugnad. Kostpris kr 3561,- Størrelse 6 x 4 meter. En hyttekomité til å ta seg av denne, var da en selvfølge. Hytta ble bygget på et nes i søre enden av Stiklevann. Området tilhørte Dalsmarka, og i ettertid ble det bestemt å forhandle med grunneierne om å få kjøpe området rundt hytta på ca 4 dekar.

Dette skulle snart vise seg å være et valg som ikke passet inn i vannverkets planer. Stiklene skulle demmes opp og bli et vannmagasin, og dermed ville hytta bli stående midt i vatnet. Foreningen nedsatte et utvalg som skulle forhandle med kommunen om erstatning for hytta. Erstatningstilbudet fra kommunen endte på kr. 17 000,- pluss ny tomt. Dette var foreningen godt fornøyd med.

Våren –66 ble arbeidet med ny hytte igangsatt. Elever ved Karmøy Yrkesskole laget hytten ved skolen. Den ble deretter fraktet til Stiklene i seksjoner for sammensetting på høyden øst for Stiklevannet, hvor den står i dag. Hytta ble tatt i bruk i –67 og ble veldig mye brukt i årene fremover, både til helgeutflukter for familier og til overnatting i forbindelse med fiske og jakt. Det meste av foreningens møtevirksomhet de neste 10 årene foregikk også i hytta. Oppvarming var vedovn. Lys var parafinlamper og gass.

Årsmøtet 1962

Rapportene viser at medlemmene forsetter med å redusere antall fisk i vatnene. Fisken er nå kommet opp i over kiloen i enkelte vann. Utsetting av 435 settefisk i Aureidvatn som er fanget i bekkene. En har nå tatt i bruk elektrisk apparat for fanging av fisk. Foreningen har nå bevist at arbeidet med kultivering av vatnene gir resultater.

Det har vært lite eller ikke rev på Karmøy i noen år. Nå har denne igjen begynt å vise seg på Nord-karmøy.

Statensgjerdet

Rykter om at Olavsvang (Statensgjerdet) i Stangelandsmarka skal selges når foreningen. Skogen vurderes som et viktig område i jaktsammenheng og foreningen tok kontakt med Statens skoger og meddelte interesse for kjøp. Skogen ble aldri solgt.

1963

Frosne bekker

Denne vinteren ser ut til å ha vært en kald sak. Det rapporteres at bekkene var bunnfrosne og at ragna av auren ikke klarte seg. Det var derfor ingen yngel å fange. En positiv ting med dette var at tilgangen på yngel i de allerede ”overbefolkede ” vatnene uteble.

Vannverk på Karmøy

Ryktene om at flere av de vann som det i flere år er drevet kultivering i skal demmes opp når foreningen. Foreningen ser ikke bare negativt på dette, men forbereder seg på å ivareta fiskeinteressene på en best mulig måte. Medlemmene er klar over at forholdene nå blir snudd på hodet. Det blir nok mat til fisken, og at utfisking ikke lenger er nødvendig. En avventer nå situasjonen. Aktiviteten i disse årene ser ut til å ha vært liten og avventende. Kanskje skyldes dette det kommende vannverket, og at en ville se hva konsekvenser dette ville få.

1965

Ørreteksport ut fra Karmøy

Mens en avventet utviklingen i forbindelse vannverkutbyggingen på Karmøy, fikk foreningen forespørsel om levering av fisk for utsetting andre steder i landet. Dette var interessant arbeid, samtidig som det kunne være med på å styrke økonomien.

Det ble først levert 400 stk. yngel til Odda for utsetting på Hardangervidda. Denne ble levert i 25 liters plastkanner med 1/3 vann og 2/3 oksygen. Dette gikk svært bra, nesten alt overlevde. Pris kr 180,-

Neste sending var 500 fisk til Drammen. Denne gjekk med båt og tog. 60 fisk var døde ved ankomst til Drammen. Det ble ettersendt 100 fisk til erstatning for disse. Pris kr 500,-
Konklusjon på dette prosjektet ble at fremtidig transport av fisk måtte skje på vår eller høst, under lavere temperaturer.

1966

Kontrollfisking for vannverket

I forbindelse med vannverksutbyggingen ble vannverket pålagt å holde kontroll med fisken i 18 vatner på Karmøy. Foreningen påtok seg å gjøre jobben med å prøvefiske. 24 mann ble utvalgt til prøvefisket. Disse fekk ansvar for hver sine vatn.

Det ble søkt vannverket om 3 stk. båter og 9 stk. garn. Bevilgningen kom ikke før året etter, og dermed ble dette arbeidet noe forsinket. Det ble da kjøpt inn 2 båter som foreningens medlemmer hadde stor glede av i mange år fremover.

1967

Utsetting av laks

Utsetting av lakseyngel i Vik åna var et prosjekt som startet dette året. 230 yngel ble satt ut. Arbeidet ble videreført i flere år framover. Dette ble av en eller annen grunn gjort i flere forfaringer. Foreningen fekk kr. 2300,- av Ryfylke og Karmsund laksestyre til dette prosjektet.

Søknad om medlemskap

Det har frem til nå flere ganger blitt foreslått at det skulle søkes om medlemskap i foreningen. Hva som var bakgrunn for dette sies det ikke noe om. På et styremøte dette året ble søknad om medlemskap innført. Disse søknadene ble fast behandlet på hvert styremøte i årene fremover. Om noen ble avvist vites ikke, men foreningen fekk gjennom dette vedtaket status som en lukket forening i NJFF.

Deling av Jakt og fiskeutvalgene

Kombinasjonen med jakt og fiske i et utvalg var ikke vellykket. En gjekk nå inn for å ha et jakt og et fiskeutvalg for Sørkarmøy og det samme for nord og Midtkarmøy.

Dette varte bare i 2 år. En gjekk da inn for et jaktutvalg og ett fiskeutvalg, som nå skulle dekke hele kommunen.

1968

Fylkeslag

På initiativ fra Haugesund og Omegn Jeger og Fiskerforening ble det dette året dannet fylkeslag av foreninger i Sørhordaland og Nordrogaland. Denne ordningen bestod fram til 1975, da det ble et fylkeslag for hvert fylke. Samtlige foreninger i fylket tilsluttet NJFF gjekk da inn i det som senere er blitt kalt NJFF Rogaland.

Arrangementutvalg

For å stimulere til større aktivitet innenfor skyting, fiske, hundehold og lignende, ble det nå også opprettet et arrangementutvalg. Det skulle vise seg å være et fornuftig valg, da dette utvalget var opptakten til mange aktiviteter framover.

Jaktoppsyn

Viltnemda har forespurt foreningen om å stille mannskap til jaktoppsyn. Dette var å regne som en tillitserklæring til foreningen, og det ble utpekt 2 personer til å utføre dette oppdraget. Da det ikke var mulig på det tidspunkt å få politimesteren til å utstede politimyndighet, så foreningen på dette som en vanskelig gjennomførbar oppgave og dermed lite interessant. Først noen år senere gikk politimesteren med på å dele ut politimyndighet til oppsyn.

Fiskekonkurransen

Foreningens første fiskekonkurransen var et faktum i august dette året. Senere skulle det bli mange flere. Årets konkurranse foregikk fra land på Dalsneset. Fiskere, både medlemmer og andre møtte opp for å konkurrere om å fange størst og mest fisk, og for å ha det sosialt sammen. En del fisk ble dradd på land og det ble et vellykket arrangement både sportslig og økonomisk.

Forretningsstanden i Karmøy støttet godt opp med premier, og det ble et pent overskudd på kr 1700,-

Leirduebane

Fra tidligere omtalt jubileum i Skudeneshavn ble det liggende en kastemaskin for leirduer. Ingen hadde mot eller vilje til å fortsette å bruke den. Foreningen tok kontakt og fekk låne denne maskinen til prøveskyting i Stiklene. Det ble fremskaffet noen duer og skudd og maskinen ble plassert utenfor hytteveggen for skyting ned mot vatnet. Jegerne var lite trent og det ble lite treff. De aller fleste duene ramlet til bakken uten å bli truffet. Resultatet var at de slo seg sund, eller forsvant i lynen. Dette mente skytterne var både synd og skam, plasserte ut vakter i nedslagsfeltet for å berge det som bergest kunne. Sikkerheten var altså ikke spesielt god.

Leirdueskytingen gav mersmak og neste skritt var å bygge en bane. Det ble besluttet at banen skulle bygges 100 meter nord for hytten, med skyteretning utover Stikleivatnet. Godkjente tegninger ble skaffet til veie og arbeidet kunne starte. Det ble en krevende dugnad. Når kassen er tom, blir oppfinnsomheten stor. Støpesand ble hentet med båt fra rester etter arbeidet med demningen langt nord i Stikleivatnet. Deretter ble den båret opp til standplassområdet. Andre ting som trengtes, ble samlet litt fra den ene og litt fra den andre sin kjeller. Banen ble omsider ferdig. Ved å bestille skudd og duer fra Norsk Sprengstoffindustri, fekk vi en ny kastemaskin på utlån.

Erfaring for hvordan en leirduebane burde ligge i forhold til vind og sol, var det ingen som hadde. Noen verre plass i nordavind enn akkurat der banen ble lagt, finnes ikke på Karmøy. I forhold med motvind, hendte det at duene som ble slynget ut kom tilbake og landet bak standplass. Skytterne måtte være observante slik at de ikke ble truffet av duene.

Uansett vanskelige forhold. Interessen for leirdueskyting var upåklagelig og det miljø som nå ble grunnlagt skulle etter hvert vise seg å bli det mest aktive i foreningens historie.

Første deltakelse fra Karmøy i NM. jegertrap var i -73. Resultatene ble ikke de helt store, men i alle år siden, har det deltatt skyttere fra Karmøy. Det har vært vekslende antall med deltakere og vekslende resultater.

Utsetting av hare på Selen.

For å få inn nytt blod i harebestanden på Karmøy, kjøpte foreningen inn 9 stk. harer fra Stavanger og Rogaland JFF. (5 hoer og 4 hanner) To av foreningens medlemmer reiste til Stavanger og var med å fange harene. Disse ble utsatt på øya Selen, øst for Karmsundet. Haren skulle da gå her å formere seg for så å bli fanget inn og sluppet på Karmøy. Det var stor interesse for å være med på innfangingen. Dette ble et årlig sosialt samvær. Fangingen foregikk ved å lage en driverrekke som drev haren mot et garn som ble plassert strategisk i terrenget. Dette var vellykket, og mange harer ble i årene fremover flyttet over til Karmøy. Det var ingen tvil om at harebestanden på Karmøy ble sterkere ved å få inn nytt blod. Vi fekk etter hvert flere som var interessert i hareoppdrettet vårt. Da Selen ble fast hekkeplass for et hubropar, gikk det ikke lenge før haren forsvant. Etter det ble det også fanget en del hare på Dragøy utenfor Røyksund.

I 1991 ble det på ny kjøpt inn hare. Denne ble utsatt på Kvalavåg. Oppdrettet ble drevet i mange år fremover og i hovedsak ble haren utsatt på Nordkarmøy. Medlemmene er overbevist om at utsettingen har bidratt til å holde en god harebestand på Karmøy.

1969

Terminliste

Dette var første året at foreningen satte opp terminliste. Av denne fremgår det at foreningen i år skulle arrangere en samling over 2 dager med foredrag og instruksjon i leirdueskyting. Det ble arrangert en intern og to åpne leirduekonkurranser. Videre skulle det arrangeres en intern og en åpen jaktsti. Kurs i fluekasting med instruktør fra forbundet. Fiskefestival over 2 dager.

Første separate årsfest.

Første separate årsfest ble holdt med 25 deltakere i februar dette året. Tidligere år var det praksis å starte med årsmøte, for så å gå over til festlig samvær. Dette var ikke alltid like vellykket, da enkelte hadde en tendens til å starte det festlige for tidlig. Uttrettelige sekretær Lars Svendsen har også skrevet referat fra festen. I referatet fremgår det at det var en vellykket fest uten uoverensstemmelser av noe slag. Godt kameratskap på tross av at det gikk med 15 flasker Brandy spesial.

Neste årsfest var med damer. Dette ble så vellykket at det ikke lenger ble tema om det var med eller uten damer når fest ble planlagt. Noen mente at foreningens fester var så populære at vi nå fekk såkalte festmedlemmer.

Fiskefestival.

Etter en del diskusjon med Skudeneshavn handelsstand om å legge årets fiskekonkurransen til Skudeneshavn i forbindelse med en messe, ble dette skrinlagt. Foreningen tok nå kontakt med Vedavåg Fiskarlag for et samarbeid for en festival over 2 dager. Etter kort rådslagning var samarbeidet et faktum. Fiskarlaget skulle i hovedsak være ansvarlig for å skaffe nok båter, og foreningen skulle ta seg av arrangementet.

Den 5 og 6 juli –69 var starten på Karmøyfestivalen som skulle vise seg å bli en svært populær konkurranse for sportsfiskere i mange år fremover. Det startet med fiske fra havgående fartøyer på lørdag og fiske fra svabergene på Salvøy søndag. Årsaken til landfiske på søndag var at det den gang var svært mange av yrkesfiskerne som ikke var komfortable med å drive fiske med båtene sine på søndag.

35 deltakere på lørdag og 100 deltakere på søndag var med på å gjøre festivalen så vellykket at det fristet til gjentakelse.

Året etter var det igjen klart for festival etter samme opplegg som fjoråret. Denne gangen med 100 deltakere på båtene lørdagen og 150 deltakere fra land på Salvøy søndagen. Det ble på lørdagskvelden arrangert show i Sævikdalen. Her var det premieutdeling og underholdningen var det den populære Salhuskvintetten som stod for.

Det ble drevet ganske stor påvirkning for å få to dagers sjøfiske, og dette ble nå malen fremover. To dagers fiske fra båt og festligheter med premieutdeling på Motorhotellet og senere Bellevy på lørdagskvelden.

På festivalen deltok på det meste over 350 fiskere. Disse kom fra hele Europa. Resultatlistene viser enkeltfangster på over 250 kg. 4 manns lagfangster på over 850 kg.

Det sier seg selv med en så stor deltakelse at festivalen var populær, og at dette var god Karmøyreklame.

Festivalen gjekk også brukbart økonomisk, og overskuddet ble delt mellom fiskarlaget og KJFNF. For foreningen som hadde slitt med å få endene til å møtes siden starten, ble økonomien nå en helt annen.

Å drive et så stort arrangement på dugnad sliter hardt på mannskapene. En skulle tru at alt etter hvert ble en ren rutine og gikk av seg selv, men slik er det ikke. Etter 10 år var det slutt.

En stor del av foreningens medlemmer var i aksjon under festivalen og disse gjorde en kjempejobb. Uten disse mannskapene kunne festivalen ikke vært gjennomført.

Festivalen kunne heller ikke vært gjennomført uten bidraget fra Vedavåg Fiskarlag. Det ville neppe noen plass på kloden være mulig å få stilt en slik fartøyflåte gratis til disposisjon.

Mange av fartøyeierne la opp fiske sitt etter festivalen og stilte med nyoppusset båt.

Følgende eksempel kan synliggjøre hvor pliktoppfyllende fiskerne var i dette samarbeidet:

En båt var halvlastet og måtte gå inn til Shetland for uvær. Båten ble kalt hjem og det ble bestilt plass for lossing ved Aakrehamn Sildoljefabrikk. Fabrikken losset båten på fredagsnatt og båten var klar for festivalen på lørdag morgen.

En stor takk for samarbeidet til fiskerne på Veå.

1970

Samarbeid Austkarmøy grunneierlag

Representanter fra foreningen med hjelp fra Knut Rom fra NJFF, hadde fellesmøte med Austkarmøy grunneierlag for å prøve å få til et samarbeid angående tilgang innen jakt og fiske. Møte ble positivt, og i løpet av kort tid, kom det i stand en avtale om leie av 20 000 mål. dvs. hele Austkarmøy grunneierlag. Terrenget ble likevel ikke så populært. Dette skyldes at det var forbud for jakt med hund. Foreningens medlemmer hadde likevel glede av terrenget i mange år framover.

Maktkamp

Vi fekk nå noen år med ganske mye uro i foreningen. En kan kanskje kalle det som foregikk en maktkamp. De største problemene var i hovedstyret. Her var det to fraksjoner. Nesten uansett hvilke saker som ble diskutert, delte styret seg. For det meste var delingen et Øst - Vestkarmøy problem, men også en deling innen interessene: Jakt / leirdue mot fiske /naturvern. Foreningen led under dette i noen år, og det førte bl.a. til at formannen gikk av

midt i en valgperiode. Ingenting varer evig. Foreningen vokste seg ut av problemene og kom kanskje styrket ut av det.

Jakterreng Tysvær

Jaktutvalget jobbet aktivt for å skaffe jakterreng og hadde dette året lyktes å leie et terreng i Yrkje i Tysvær. Terrenget gikk nesten fra sjøen og opp til høyfjellet, og det var mulighet til å felle både orrfugl, rype, tiur og hjort. Det viste seg snart at det var liten interesse blant medlemmene for å reise vekk fra Karmøy for å jakte. Terrenget var oppgitt til å være 12 000 mål, men viste seg når søknad om fellingsløyve på hjort ble sendt inn, bare å være 4 000 mål. Ingen hjorter, og lite fugl ble felt, så det ble med dette ene året.

Trål/ not i kultiveringarbeidet

Karmøybuen er vant til not og trål. Det ville være merkelig om en ikke også skulle prøve dette også i ferskvann. I samarbeid med trålbøteriet i Åkrehamn fekk en nå laget en kombinert trål /not til fanging av fisk i overbefolkede vatn. I vatn med fine bunnforhold var noten effektiv. I løpet av noen utsetninger første året ble det fanget 700 fisk som ble overført til vatner som manglet fisk. Noten ble brukt i en tid framover, men var litt for arbeidskrevende i forhold til resultatene.

1971

Nytt jakterreng i Tysvær

Ny avtale er gjort om jakterreng i Kallekodt i Tysvær. Dette terrenget ble noe bedre benyttet i flere år fremover, og vi leide dette i 10 år. Her var det mulighet til hare, orrfugl, tiur og hjortejakt. Samtlige av artene ble felt i løpet av de årene vi disponerte terrenget. Interessen for hjortejakt var ikke så stor i foreningen den gang som nå, det var derfor lite vilje til å betale noe for jakten. Terrenget er i dag et attraktivt hjorteterreng, og det er bare å beklage at foreningen ikke har terrenget fortsatt.

Naturvernutvalg

I en forening med naturvern i navnet, bør det være plass til et naturvernutvalg. Det var en god del diskusjon om hvilke saker dette utvalget skulle jobbe med. En ante her muligheter til konflikt mellom forskjellige interesser i foreningen. Naturvernutvalget bestod i noen få år, og ble aldri noe vellykket foretak i foreningen. Rene naturvernsaker har etter dette blitt håndtert av hovedstyret.

Hedersdiplom

Foreningens sekretær fra 1957, Lars Svendsen har nå bedt seg fritatt. Hedersmedalje ble tildelt fra NJFF, med beskjed om at denne måtte innrammes og tildeles på årsmøtet. Lars jobbet til daglig som kommunearkivar. Hans ordenssans med protokoller og korrespondanse har bidratt sterkt til at det ble mulig å skrive foreningens historie fra de første årene. Han ble 3 år senere tildelt æresmedlemskap i vår forening.

1973

Æresmedlem

Æresmedlem Jakob Østrem er død. Han var en av de som var med å starte foreningen. Han ble tidlig æresmedlem og må ha bidratt med mye på kort tid. Det har ikke latt seg gjøre å finne ut av protokollene hvor lenge han var æresmedlem.

Ungdomsgruppe

Foreningens første ungdomsgruppe var et faktum. Grappa ble aktiv og fikk en betydelig oppslutning. Flere av gruppas medlemmer var en styrke i foreningsarbeidet fremover.

1974

Fiskerett i Vatselva

Interessen for fiske i elv er nå voksende blant medlemmene. Fiskeutvalget har forhandlet seg fram til en avtale med en grunneier i Vatsåna. Det ble inngått leieavtale, og en brakke ble plassert helt nede ved åna til overnatting. I 1981 ble strekningen utvidet i nedre enden med en fin "høl" for fiske. Det varte ikke så lenge før en flom ødela denne. Det ble dette året søkt om å få utvidet fisketid ved å stenge senere på høsten. Dette ble avslått. Strekningen ble leid i mange år fremover, og det var vekslende interesse for bruk av denne. Dette skyltes kanskje at de ivrigste av våre medlemmer som fisket i Vats hadde sitt eget fiskestreck litt lenger nede i åna.

Utmelding av NJFF

Sauda og Odda foreningene hadde en tid nå vært utmeldt av NJFF. Diskusjon om dette hadde også foregått i Haugesund, og tidligere også i Karmøy. På Årsmøtet ble det fremmet forslag til utmeldelse. Begrunnelsen var kontingentøkning, og at en fekk lite igjen for kontingenten. Årsmøtet nedstemte forslaget med stort flertall og ble værende medlem i NJFF fortsatt.

1975

Kontingentinnkreving

Få inn kontingenten fra medlemmene har i alle år vært arbeidskrevende. NJFF tilbyr nå at vi kan gå over til sentral innkreving av kontingenten. Dette går ut på at NJFF krever inn alt, og refunderer KJFNFs del. Dette får stor tilslutning. Ordningen fungerer fortsatt og alle er fornøyd.

1977

Jegerprøve

Samarbeid Avaldsnes grunneierlag. I første rekke gjaldt dette småviltjakt. Grunneierlaget vil stille krav til at jegerne som skal jakte innehar nødvendige kunnskaper. Grunneierlaget foreslår at jegerne skal gjennomgå en prøve. Jaktutvalget fekk i oppdrag å utarbeide en slik prøve.

Ryktet om denne prøven nådde også vårt forbund. Forbundet ville vite hvordan vi så på at en slik prøve ble innført. Foreningen meddelte at vi var positive. I 1985 ble det innført obligatorisk jegerprøve i Norge. En kan vel her si at grunneierlaget var forut for sin tid.

Ny leirduebane

Leirdueskytterne hadde nå fått nok av kuling og annen motbør på gamle banen. Det ble tatt initiativ til å bygge ny bane. Ivrige medlemmer hadde nå reist rundt i landet og sett hvordan andre baner var anlagt og hva som burde vektlegges for å få gode forhold for skyting. Nødvendige vedtak ble gjort i styret, og arbeidet ble igangsatt. Banen ble bygget som en olympisk trappbane med innlagt jegertrapp. På denne måten ble vi berettiget til å søke om tippemidler. Prinsippet for tildeling var 1/3 av kalkulert kostnad av kommunen 1/3 av STUI og 1/3 egeninnsats. Et av kravene for å få tippemidler var en leiekontrakt på 25 år med grunneier. Karmøy kommune var grunneier og avtalen kom raskt på plass. Etter ca. 3 år med søknader frem og tilbake, fikk vi som første jeger og fiskerforening i Norge, utbetalt tippemidler.

I denne prosessen som var ganske lang, kan dette være en passende anledning å rette en takk til kulturkontoret i kommunen for god støtte og hjelp. Idrettens kontaktutvalg som hovedsakelig bestod av fotballtilhengere, men likevel prioriterte oss høyt på listen fortjener også takk.

Banen ble bygget og danner grunnlaget i baneområdet slik det ligger i dag. Den gode dugnadsånden gjorde at vi sparte så mye penger at vi satt igjen med en god del av tilskuddsmidlene. Dette sammen med god styring i ettertid har bidratt til at leirduegruppa siden har hatt god økonomi.

1978

Militært anlegg

En forening som også har Naturvern i navnet, skal være på vakt mot inngrep i naturen. Det har vært vekslende hvor flinke vi har vært her. Denne gangen i 1978, kom det opplysninger om at det skulle bygges et militært anlegg ved Burmavegen. Det var ikke mulig å få rede på hva dette var, eller størrelse på anlegget. Altså en militær hemmelighet. Hva gjør man så. Jo, for å være på den sikre siden er det da naturlig å protestere. Det gjorde også KJFNF.

Resultatet var at vi forsinket byggingen av et lite uskyldig ammunisjonsanlegg med 2-3 år. Vi ble ofte minnet på dette når vi møtte medlemmer fra Stavanger Militære JFF i fylkeslagsamlinger. Kanskje de militære herrer lærte noe av dette.

1979

Karmøydagene

Vi kom tidlig med i Karmøydagene. Først med en barnefestival arrangert fra land fra moloen i Åkrehamn. Vi hadde forskjellige stander med salg av kler og diverse andre ting. Dette for å få inntekter, men også for markedsføring av foreningen. Etter hvert ble det ganske tidkrevende å stille opp i de mange forskjellige arrangementer.

Leirduegruppe

På årsmøtet ble det nå opprettet egen leirduegruppe. Det skal ikke legges skjul på at det nå i mange år har vært en del gnisninger mellom skyttermiljøet og andre interesser i foreningen. Best har vel dette kommet frem på styremøtene. Forskottering til innkjøp utstyr, skudd og duer skapte alltid diskusjon. Beskjeden til leirdueskytterne var: leirdueskytingen skilles ut i egen gruppe. Denne skal være selvfinansiert med eget regnskap. Mange fra leirduemiljøet var skuffet da dette skjedde.

Det skulle snart vise seg at dette kanskje er det beste som har skjedd leirduesporten i Karmøy. Flere av de mest aktive medlemmene i foreningen den gang, var engasjert i sporten og sto på for å bevare miljøet både hjemme og i resten av fylket.

Havfiskegruppe

Ingenting er mer naturlig på et sted som Karmøy enn havfiske. På samme årsmøtet ble det opprettet en havfiskegruppe. Denne ble opprettet etter samme prinsipp som leirduegruppa med eget regnskap. Dette var vårt første forsøk på å bygge opp et havfiskemiljø. Hovedmålet med egen gruppe var å legge grunnlag for et miljø blant egne medlemmer. Andre argumenter som ble brukt for å starte gruppen, var at dette også kunne være et utmerket tilbud å selge / bytte med andre foreninger. Vi så med andre ord for oss bytte av havfiske mot tilbud om laksefiske og div. former for jakt andre steder i landet.

Gruppen fungerte bra til å begynne med. Blant annet ble det året etter arrangert Karmøymesterskap i havfiske. Dette rapporteres til å være vellykket med bra deltakelse. En fra gruppa deltok i NM havfiske, og oppnådde en fin 4.plass. Det har i årene etter vist seg å

ikke være lett å holde oppe interessen for havfiske på Karmøy. Hva dette skyldes er ikke godt å si, men vi har aldri fått fram de rette ildsjelene for å skape rette miljøet for havfiske. Kanskje de som er interessert i havfiske har egen båt og har lite behov for noe samlet miljø?

Tilskudd til vedlikehold av Burmavegen

Som tidligere nevnt har foreningen vært opptatt av vedlikehold av vegen. Gjennom kulturkontoret ble det nå bevilget kr 40 000,- til vedlikehold av Burmavegen fra hovedveien i øst og inn til Stiklene. Dugnadsånden var igjen stor, og vi fikk mye ut av pengene.

Fylkesmesterskap

Foreningens første fylkesmesterskap i jegertrap og jaktsti ble avviklet dette året. Etter det har det blitt mange mesterskap i jegertrap, men jaktstiene fekk aldri noen stor oppslutning.

Utbygging av Sandvatn og Holmavatn

Dette var en stor og vanskelig sak for oss. Vi ble kjent med saken gjennom det kommunale friluftsutvalget. Det var aldri snakk om å prøve å stoppe utbyggingen, men prøve å begrense skadene blant annet ved å få for harde klausuleringsbestemmelser. Motstander var stort sett Statens Forurensingstilsyn. Et stort antall brev gikk fram og tilbake. Det viktigste for oss var salg av fiskekort til allmennheten og minstevannsføring i Stolsåna.

På ettersommeren 1982 kom svaret fra Statens forurensingstilsyn. Resultatet av kampen vi hadde drevet for almenhetens muligheter til fiske, må vel kunne karakteriseres som en hel seier. Etter 3 år kamp fekk vi endelig gjennomslag. Vi hadde fremmet ønske for salg av 20 stk fiskekort. Forurensingstilsynet ga nå tillatelse til at det kunne selges inntil 100 kort. Dette er 5 ganger så mye kort som vi ba om. Minstevannsføringen gir i dag liv til aureyngelen i åna og drikkevann til dyra.

Sammen med mange andre var vi klar over at oppdemming av vatnene betyr gode beiteforhold og stor fisk. Tidligere erfaringer med vann som ble oppdemt i kommunen tilsa at vi ville få et nytt stormfiske med garn. For å prøve å unngå dette ble det tatt et initiativ til et møte med grunneierne i området. Frammøtet var godt og det ble vist stor interesse for saken. Vi prøvde her å foreslå tiltak som burde settes i verk. Inntrykket vi satt igjen med da vi trakk oss tilbake var at et stort flertall av grunneierne var enig i det vi foreslo. Tiden etterpå har vist at ingenting ble gjort og at vi ikke har lært noe av historien. Når fisken begynte å vokse på grunn av god mattilgang, ble garnfisket overdrevet og vatnet ble overfisket. Vårt arbeid for allmennheten var bortkastet.

1980

Vestlandsmesterskap i jegertrap

Leirduegruppa har tatt initiativ til å starte vestlandsmesterskap i leirdueskyting. Dette vil innbefatte fylkene Rogaland, Hordaland og Sogn og Fjordane. Første mesterskap ble avviklet i Hordaland, og det neste i Sogn & Fjordane. Tredje året 1982, ble mesterskapet arrangert på Karmøy. Det ble lagt ned mye arbeid i å markedsføre arrangementet. Dette resulterte i et meget vellykket resultat med ca. 100 deltakere. I dag er grensene for landsdelsmesterskap flyttet. Rogaland er sammen med begge Agderfylkene og Telemark, og danner nå en landsdel i denne sammenheng.

Dugnad Karmøymessen

Dugnad har vært, og er fortsatt en sterk side av foreningen. Sommeren 1980 var det behov for en stor Scene ved Karmøyhallen i forbindelse med et større arrangement. KJFNF stilte med

folk og bygget scene og til vakthold under arrangementet. 11380,- sårt tiltrenge kroner ble overført til vår konto for jobben.

Foreningsemblem

Foreningen har til nå ikke hatt eget emblem/logo. Det ble nå bestemt å utlyse en konkurranse blant medlemmene om å lage det beste forslaget. Noen forslag ble levert inn, og etter en del vurderinger frem og tilbake endte vi ikke uventet opp med et forslag fra Bjørn Ståle Stangeland som det beste. Logoen er nå godt innarbeidet og er blitt ett godt blikkfang.

1981

Samarbeidsavtale med Avaldsnes Grunneigarlag.

Dette året ble det inngått samarbeidsavtale med Avaldsnes Grunneigarlag. I denne avtalen inngjekk først og fremst salg av fiskekort. Prisen var å regne som symbolsk. Det viktigste var å få tingene i ordnede forhold. Samarbeidet utviklet seg til kultivering av vatnene. Det ble drevet organisert prøvofiske, foretatt pH målinger osv. Etter oppdemmingen av Fotvatnet, var mulighetene for gyting små. I en innløpende bekk med et for høyt fall ned mot vatnet, gikk vi inn med gravemaskin og slettet ut fallet. Noen lass med grus i bekken har nå bidratt til at fisken igjen gyter i Fotvatnet.

Samarbeidet med grunneierlaget har også fortsatt på viltsiden. Det ble flere ganger plantet ut bjørk og osp til skjul og beite for viltet. Foreningen har i en rekke år, og har fortsatt tildelt 10 stk. småviltkort for salg til egne medlemmer. Vi fikk også i en rekke år tildelt et hjorteløyve som ble trukket ut blant våre medlemmer.

Fasaner

Sammen med Avaldsnes Grunneierlag gikk vi i 1981 til innkjøp av fasankyllinger. Grunneierlaget bevilget kr 1000,- med krav om like stor bevilgning fra KJFNF. Ønsket om å få til en fasanstamme på Karmøy var stort. Når en nå forsøkte for annen gang vites ikke om erfaringene med første forsøk ble skikkelig gjennomgått. Det ble innkjøpt 50 stk. kyllinger i første omgang. Etter hvert ble det fylt på med flere innkjøp. Ryktene sier at en sending med fasaner som aldri kom fram, havnet på restaurantbordene i Oslo. Det ble lagt ned ganske mye arbeid i form av dugnad på en gammel løe på Vårå. Her ble det etablert et klekkeri for fasaner. Arbeidet med klekkeriet fortsatte i noen år, men ble igjen oppgitt.

Dressurhalsband

Foreningens første saueavvenningsprøve for hund ble avholdt. Dette foregår ved hjelp av et elektrisk halsband. Prøven ble vellykket, og det ble senere samme året utdannet egne instruktører for dette formålet. Det ble også innkjøpt eget apparat. Dette halsbandet brukes av jaktutvalget hvert år, og er et svært effektivt virkemiddel for å få hunder "sauerene". Arbeidet er viktig og det er et godt tilbud til både medlemmer og utenforstående. Det er stor grunn til tro at dette har minsket risikoen for hundeangrep på sau og kanskje spart noen sauedrap i distriktet.

Ny formann

På slutten av dette året mistet vi vår formann Svein Munkejord. Regjeringen Willock hadde bruk for en statssekretær i Fiskeridepartementet og valget falt på Munkejord. Han ble senere fiskeriminister. I idrettsklubbene er en veldig opptatt av at all kontakt med medlemmer for overgang skal skje gjennom styret. Vi ble aldri kontaktet av Willock, han tok direkte kontakt med Munkejord. Om det var arbeidet i vår forening eller arbeidet i hans daglige jobb som fiskerisjef i Rogaland som var lagt merke til, vites ikke.

Fange fisk Vats

Dette var en ny vri i kultiveringsarbeidet. I Vats var det god tilgang på sjørret. En organiserte nå fanging av fisk med elektrisk apparat og transporterte den til klekkeriet i Etne. Fisken ble oppbevart her til den ble moden for strykning, og roгна ble så ivaretatt av Etne Jeger og Fiskerforening. Rogna ble klekket og når yngelen ble klar for utsetting ble denne satt ut i Vatsbekken og på Karmøy. Dette ble gjort i en rekke år, helt til forbudet mot flytting og blanding av fiskestammene kom. Fanging av fisk for utsetting på Karmøy har derfor måttet foregå i bekkene lokalt etter dette.

Ny Karmøyfestival.

Medlemmene var nå begynt å savne fiskefestivalen, og tok til orde for å få festivalen til å gjenoppstå. Dette skulle vise seg å ikke bli så lett.

Et utvalg ble igjen nedsatt for å jobbe festivalen i gang igjen. Det første var å kontakte Vedavåg Fiskarlag for nytt samarbeid. Responsen her var dårlig og interessen var liten for å forplikte seg til å stille med båter. Det ble til at foreningen prøvde seg med egne krefter, og gjorde avtaler med båteiere direkte. Responsen blant sportsfiskerne var heller ikke i nærheten av hva den var i tidligere festivaler. Festivalen ble gjennomført, men en innså at det ville bli en umulig oppgave å få interessen for festivalen i nærheten av det den var for den forrige. Det ble med dette forsøket.

25 års Jubileum

Et 25 års jubileum bør og skal markeres. Første presentasjonsbrosjyre ble laget. Hovedmålet med denne var blant annet synliggjøring av viktige hendelser fra foreningens historie. Dette var vellykket og fristet til gjentakelse. Senere fikk vi et medlemsblad som fikk navnet "Napp og Blink" som en hadde gode fortsetter med. Kanskje navnet skulle vært "Rykk og Napp" da bladet har kommet ut veldig ustabil.

Det ble også arrangert en meget vellykket jubileumsfest.

1982

Hundeskatt

I dette året skulle det innføres hundeskatt i kommunen. Mange av våre medlemmer var motstandere av innføring av avgift på hundehold. Vår forening ble forespurt om å stå for registrering av hunder mot en godtgjørelse for dette. I styret var det sterke argumenter både for og imot denne form for inntekter. Det endte likevel med at vi inngikk avtale med kommunen. Det ble nedsatt et 5 manns hundeutvalg som skulle fungere som sekretariat. Disse skulle utpeke ca. 20 personer fordelt rundt om i kommunen til registrering av hunder. Ordningen ble kort sagt lite populær og dermed også like lite vellykket, og ble ganske fort avvirket. Hundeskatten i kommunen ble oppgitt.

17. mai

Dette var året da vi stilte i folketøget den 17 mai. Tanken bak dette var synliggjøring av foreningen. Vi ble ikke mange, men viste godt igjen i toget. Det har senere blitt gjort flere forsøk på å få medlemmene til å stille opp uten å lykkes.

1983.

Vei opp til hytten og leirduebanen

Veien opp til hytten ble endelig en realitet. Dette har vært diskutert siden hytten ble bygget. Noen av medlemmene hadde fått det for seg at hyttekosen ble borte hvis det kom vei helt fram til hytta. Andre mente at vei var det som skulle til for at hytta skulle bli mer brukt. Hver gang

vi hadde møter på hytta og skulle prøve å ta oss ned til bilene i mørket, var ingen i tvil om at vei hadde gjort turen både lettere og sikrere. Frakt av duer, skudd og annet forbruksmateriell til leirduebanen har nå i mange år vært en jobb som vi godt kunne klare oss foruten. Arbeidet ble igangsatt og dugnadsviljen ble igjen testet. Medlemmer med kontakt og jobb i entreprenørbransjen skaffet maskiner og andre var medhjelpere. Vei ble etter kort tid ferdig, og det har aldri blitt diskutert å fjerne den igjen.

Revejakt

I forbindelse med blant annet fasanprosjektet var det viktig å få ryddet ut det meste av reven på øya.

Etter avtale med Avaldsnes Grunneigarlag fekk en nå åpnet for å drive organisert revejakt med hund. I tillegg til vanlig skuddpremie, ble det fra grunneigarlaget bevilget kr 300,- i premie pr. rev. Senere kom også Saueavslaget og de to andre grunneierlagene inn med støtte til revejakta. Denne støtteordningen varte i mange år, og var nok ganske positivt sett i forhold til å holde revebestanden nede. Det ble også mulighet til å få tildelt frikort for jakt på rev i alle grunneierlagene.

Instruktører til jegerprøven

På sentralt plan har det blitt lagt ned mye arbeid i å forberede organisasjonen på innføring av jegerprøve for alle nye jegere. KJFNF har satt i gang utdanning av 6 personer som skal bli jegerprøveinstruktører. Det faglige kravet kalles fase I i utdanningen, og består av tre studieringer a 20 timer. Fase II kurset er den pedagogiske delen og består av et helgekurs. Foreningen fikk med tre instruktører på første Fase II kurset og resten ble autorisert på det neste. Utdanning av førstegangsjegere har vært en stor oppgave for foreningen gjennom de mer enn 20 årene siden jegerprøven ble innført. I jubileumsåret er fortsatt 2 av disse instruktørene aktive. Det er imidlertid kommet til 7 nye instruktører i den senere tid. Jegerprøven er et meget godt fora rekruttering av nye medlemmer.

Klekkeri 1984

Denne sommeren fikk foreningen eget klekkeri. Det ble et bygg sammensatt av brakker på Hillesland. Dette ble drevet i flere år fram til 1988. Det ble nå innført strenge restriksjoner for flytting av fisk utover kommunens grenser. Etter det såg en ikke lenger behov for klekke ut yngel. Praksisen etter den tid har vært å hente yngel fra bekker som renner ut fra ”overbefolkede” vann, for utsetting i vatner som det er behov for påfylling av fisk.

Samarbeidsavtale med andre foreninger i Rogaland

Det ble av fylkeslaget Rogaland JFF tatt initiativ til en samarbeidsavtale mellom foreningene i fylket. Avtalen ble tiltrådt av følgende foreninger: Jæren JFL, Dalane JFF, Haugesund og omegn JFF og Karmøy JFNF. Avtalen innbefattet at foreningene gikk inn i et solidarisk samarbeid om alle rettigheter i foreningen. Det vil si at medlemskap i en av foreningene gav like rettigheter i alle foreningene. Samarbeidsavtalen var ofte diskusjonstema på fylkesplan. De foreningene som var med i avtalen var stort sett fornøyd, mens de foreningene som stod utenfor hadde mange innvendinger mot avtalen. Avtalen har gjennom årene blitt dårlig oppfølgt, og er nå utgått.

1985

Nytt sentralskytteranlegg

Et politisk utvalg ble nedsatt for å se på plassering av et nytt skytebaneanlegg. Skytterinteressene var representert gjennom en person fra riflemiljøet. KJFNF hadde vararepresentanten. Utvalget var kommet langt i sitt arbeid og var i ferd med å bestemme seg

for Borgardalen som plassering av anlegget. En såg for seg at ved å plassere anlegget langt nord på øya, ville det være mulig å klare seg med et baneanlegg for både Haugesund og Karmøy. Valget av plass var det veldig delte meninger om i skytterkretser.

Det ville seg slik at vararepresentanten fra KJFNF fikk anledning til å møte i utvalget. Det lyktes da å få utvalgsmedlemmene med på en utsettelse av stedsvalg. Argumentene var å samle alle skytterinteressene på et sted. Det ble da jobbet raskt og effektivt både i riflemiljø og KJFNF for plassering av anlegget der det ligger i dag. Dette var også opptakten til at Karmøys to skytterlag ble sammenslått til ett. Det er ikke registrert at noen i skytterkretser i ettertid mener det var feil plassering av anlegget. På grunn av støymålingen ble ikke leirduebanen godkjent flyttet inn på anlegget. Selv om haglbaneanlegget i Stiklene er blitt veldig bra, er det sannsynlig at skyttermiljøet ville vært bedre tjent med å ha alt samlet i et anlegg.

Gjedde

Nyheten om at det var fanget gjedde i Hilleslandsvatnet og i Holmevatn slo ned som en bombe blant våre medlemmer. En fryktet nå at gjedda ville spise opp auren og overta vatnene. Det har vært lansert forskjellige teorier om hvor gjedda kom fra og hvordan den kom til Karmøy, men ingen har ennå stått fram med fakta om dette.

I Hilleslandsvatnet er det svært lite vi har sett til den i ettertid, og det kan nå se ut til at den er helt borte. I Holmevatn tok bestanden seg opp ganske kraftig og det er fortsatt gjedde i vatnet. Det ser foreløpig ut til at den ikke har spredd seg til resten av vassdraget.

Noen år senere ble det fanget gjedde i Heiavatnet. Her er det også fortsatt gjedde.

Elgbane

Positivt var det likevel at vi fikk bygget elgbane i det nye anlegget. Det har etter hvert bygget seg opp et stort og bra skyttermiljø i regi av KJFNF. Selv om ikke elgskytingen har "tatt av" skytes det fast og stødig på elgen hele sesongen. Foreningen har i tillegg fått skiver for trening og avlegging av storviltprøven. Etter hvert er det blitt elektroniske skiver og det trengs ikke lenger folk i graven for anvisning. Disse skivene er svært rasjonelle, kanskje spesielt i forbindelse med avlegging av skyteprøven. Det har etter hvert også blitt stor interesse for feltskyting og deltakelse på feltskytingskonkurransene.

Leie av fiske i Etne

Foreningen har dette året jobbet godt med å skaffe fiske i Etneelva. Sonene 13-14-15-18 ble disponert av foreningen. Det ble med dette ene året. Det ble tatt lite fisk, og sone 18 skuffet mest. Det ble også opprettet en 3 års kontrakt i nedre delen av Sorelva. Denne ble heller ikke fornyet. Sonen var for sjelden fiskbar og gav for lite fisk. Den ble dermed lite populær for kortsalg.

Sone 1 B Etneelva.

Etter forhandlinger med "tannlegen" fikk foreningen hånd om øvre delen av sone 1 i Etne. Denne ble da kalt sone 1B. Sonen er liten, sett i forhold til de fleste andre sonene i elva. Mange av våre medlemmer har hatt fine dager og ikke minst netter i denne sonen. Foreningen har leiet og disponert denne sonen siden. Det er bygget en liten hytte ved elvebredden, slik at det også går an å slenge seg nedpå litt.

NM jaktsti

Foreningen har nå i flere år arrangert jaktstier, både lokale og fylkesmesterskap. Dette året gikk en videre og slo til med det første og eneste norgesmesterskap innen skytegrenene

arrangert på Karmøy. Det var bra deltakelse. Mesterskapet ble overvaktet av representanter fra NJFF, og det ble høstet mye ros for gjennomføringen av mesterskapet.

1987

Kraftlinje

Etter å ha brukt en del penger på strømagregater på leirduebanen, begynte en nå å se på andre muligheter å få strøm til maskinene. Heimevernet hadde en ammunisjonsbunker i området og det ble tatt kontakt med heimevernet for å få til et samarbeid om en kraftlinje fra Blikshavn og opp langs Burmaveien. Det var ingen respons i heimevernet, og dermed måtte en se på hvordan dette kunne løses på andre måter. Karmsund Kraftlag var ikke villig til å koste linje opp til vårt anlegg. Foreningen fikk derimot tillatelse til å bygge linje selv. Eneste kravet de satte var at vi kjøpte stolper til linja av kraftlaget. Dette fordi at etter ferdigbefaring skulle kraftlaget overta linja. Kreativiteten blant medlemmene var stor og arbeidet ble igangsatt. Stolpene ble innkjøpt og båret ut i terrenget. Stålstag til stolpene ble laget på AMO-senteret på Åkra og sendt til Jæren for galvanisering. Mot å skifte ut alle lysrør og vaske/rengjøre maskinene i produksjonshallene til Norcable A/S mottok foreningen ca. 5 km med aluminiumskabel. Stolpene ble reist på dugnad. Det samme med strekk av linjene, men her ble det innleid en mann fra Karmsund Kraftlag for å kvalitetssikre arbeidet. Stiklebu og leirduebanen har etter dette fått dekket sitt strømbehov. Dette var igjen et godt eksempel på dugnadsviljen i foreningen.

Med til historien hører også at kort tid etter ferdigbefaring av linjen, overtok kraftlaget ansvaret for denne. Det gikk nå mindre enn et år før kraftlaget bygde linje som en avstikker fra foreningens linje til heimevernslageret. Det ble ikke gitt noen kompensasjon til foreningen.

1988

Ny drukningsulykke i Kjikavatnet

En trist nyhet når oss. Vår mangeårige sekretær fra oppstarten av foreningen, Lars Svendsen er druknet i Kjikavatnet. Vatnet er lite og grunt, men har nå krevd sitt andre offer fra våre medlemsrekker.

1989

Havfiske

Vi har nå i en del år hatt eget havfiskeutvalg. Det har vært vekslende hvor stor aktivitet utvalget har stått for. Dette året ser det ut til at aktiviteten har vært god. 8 forskjellige arrangementer har vært gjennomført. Karmøycup over 3 arrangementer. Klubbmesterskap havfiske, minifestival, 2 stk. klubbmesterskap i sjøfiske fra land, Karmøymesterskap i havfiske og til slutt Norgesmesterskap i tynnlinefiske.

1990

Abbor på Nordkarmøy

Det har nå i noen år vært abbor i 2 vatner på Nordkarmøy. Storestemmen og Grodvatnet. Faren for spredning er stor, og det er gitt tillatelse til å rotenonbehandle Storestemmen. Vår ungdomsgruppe drev utfisking med garn i Grodvatnet til det ble slutt på abbor. Etter dette er det kun registrert opptatt en stor abbor i vatnet.

Storestemmen ble rotenonbehandlet, og dette ser ut til å være vellykket. Så vidt en kjenner til er det ikke lenger Abbor på Karmøy.

Villmarkskveld

Den kjente foredragsholderen Søren Ervik gjestet Karmøy og hold foredrag om jakt i Alaska. Foreningen stod som arrangør og hadde for anledningen leid Karmøy gymnase. Det ble en opplevelsesrik kveld med svært godt frammøte fra hele Haugalandet.

1991

Tak over standplass leirduebanen

Det har nå i noen år vært stor reisevirksomhet blant medlemmene som skyter leirduer. Tak over standplassene er etter hvert blitt vanlig. Spesielt på østlandet er det bygget opp mange fine skytteranlegg. På vestlandet med vind og regn fra alle kanter er dette viktigere enn noe annet sted i landet. Med den dugnadsånd som har vært en god bærekraft i leiduegruppen, er det nå bygget takoverbygg på banen. Dette har bidratt til at komfort og resultater er bedret betraktelig.

1992

Klubbhustomt

Dette var året da en del røster i foreningen tok til orde for at tiden var inne for å få foreningen etablert i eget klubbhus. Fra foreningens oppstart og fram til nå har en flakket fra lokale til lokale etter hvilke tilbud som er framstilt, eller hvem som til enhver tid har styrt i foreningen. Et utvalg med tre personer ble av styret nedsatt med det mål for øye å finne en egnet tomt til klubbhus. Det gikk ikke lang tid før området var funnet. Et samlet utvalg foreslo overfor styret å forsøke å få hånd om et område sør for leirplassen på Blikshavn. Eier var Karin Blikshavn. Hun hadde arvet området og det var mye følelser knyttet til plassen. Forhandlinger om kjøp foregikk over en periode på 3 år. Eiendommen var på 110 mål og økonomisk var dette et for stort løft for foreningen. Det ble derfor inngått en avtale med Karmøy kommune om at kommunen innløste hele området og at foreningen disponerte området øst for riksveien. Dette var på ca. 60 mål. Planen som etter hvert vokste frem var sammen med tre større lokale entreprenører å bygge utleiehytter for primært fisketurister. Klubbhuset skulle bygges som et servicekontor for hyttene og foreningen skulle ha ansvaret for å administrere det hele. Om prosjektet nå så ut til å bli overkommelig økonomisk, ville det likevel kreve stor innsats i form av dugnad både av enkeltpersoner og av medlemmene generelt. Etter hvert viste det seg å bli vanskelig å finne noen som ville påta seg ansvaret med å drive prosjektet videre. Status i dag er at Karmøy kommune sitter med et av de fineste områdene på øya. Så vidt vi kjenner til foreligger det ikke noen nye planer for området.

1993

Ny organisering av miljøvern i kommunene

NJFF sentralt hadde nå en stund kurset medlemmene rundt i hele landet og forberedt foreningene på omorganisering av miljøvernet i kommunene. Blant annet skulle det ikke lenger være vilt og innlandsfiskeremder. Styret gjorde nå et utspill til kommunen der en skisserte hvordan vilt og fiskeforvaltningen burde organiseres. Skissen foreslo et utvalg for behandling av miljøsaker før saksfremlegging for politisk avgjørelse. Ideelle organisasjoner i kommunen burde her være representert. Foreningen fikk ikke gjennomslag for forslaget. Formannskapet er i dag det fora som gjør politiske vedtak i miljøforvaltningen. Saksfremleggingen foregår administrativt uten mulighet for ideelle organisasjoner for påvirkning i forkant. Foreningen har ved flere anledninger påpekt at dette er en svakhet i forhold til de føringer det var lagt opp til blant annet fra Direktoratet For Naturforvaltning med dem nye organiseringen.

Kraftlinje

Nyheten om at det skulle bygges en kraftlinje langt inne i utmarka på Østkarmøy var vi lite begeistret for. Vi argumenterte med at denne ville være til stor skade for fuglebestanden der den var planlagt å skulle ligge. Ved å flytte denne ned i nærheten av riksvei 511 ville den skade mindre. Vi protesterte på plasseringen og kom i en dialog med kraftlaget. Etter en del justeringer sa foreningen seg fornøyd med plasseringen av mastene.

Kartlegging av medlemmenes interesser.

Når ting skal skje i foreningen kunne det ofte være ønskelig å vite hva den enkelte medlem er mest interessert i av det vi driver med. Gjennom Napp og Nytt ville vi prøve å innhente og registrere disse interessene. Det ble lokket med å premiere ved loddtrekning blant de som melte tilbake. Responen fra medlemmene var dårlig og registreringen fikk ingen verdi.

Årsplan

Den grønne folderen med oppsett av alle våre planlagte aktiviteter kom første gang ut dette året. Dette har blitt en suksess. Den blir finansiert av reklame og blir utgitt rundt årsskiftet hvert år. Den synliggjør det meste av foreningens store aktivitetsnivå. Ved siden av å være en huskelapp for medlemmene, så er den også god reklame for foreningen, og det skal letes for å finne et forening med større aktivitetsnivå.

Dugnad Norbar minerals

Medlemmer av jaktutvalget fikk tilbud om å rive administrasjonsbygget på Norbar Minerals på dugnad. Dugnadsviljen i foreningen har alltid vært god og ble her bekreftet igjen. Jobben innbrakte kr. 15 000,- som stort sett ble brukt til utvalgets arbeid.

Kvinnesatsing

Flere og flere av kvinnene har etter hvert begynt å vise interesse for jakt og fiske. I mange år nå har NJFF oppfordret til å knytte til oss de kvinner som deler våre interesser. Da ca. halvparten av Norges befolkning er kvinner, er det her også store muligheter til å få med oss flere medlemmer. Det ble nå opprettet en kvinnekontakt i foreningen. Kontakten fikk også plass i hovedstyret. En hadde tro på at terskelen for å komme inn i en mannsbastion ble lettere gjennom en samlet kvinnegruppe. Mange foreninger har prøvd å få til dette med kvinnegrupper, men få har lyktes. Etter å ha prøvd flere personer som kvinnekontakt med forskjellige planer til aktiviteter, har det vel ikke blitt så stor oppslutning som en kanskje håpet. Kanskje kvinnene ikke ønsker å være for seg selv, men heller bli integrert i mannsmiljøet?

1994

Familiedag

Den årlige familiedagen på leirplassen på Blikshavn startet dette året. Ideen kom fra NJFF sentralt, som oppfordret til å arrangere familiedag. KJFNF hadde nå i mange år deltatt i forskjellige arrangementer rundt om på Karmøy. Dette medførte ganske mye arbeid og det ble lite igjen både PR-messig og økonomisk. Med dette som bakgrunn, gikk foreningen i gang med å arrangere familiedagen. Dette skulle være "vår dag". Andre ideelle foreninger og lag ble invitert til å delta, og blant andre speiderne, 4H med flere ble med. Store deler Karmøys befolkning var innom og deltok i våre aktiviteter. Det var ganske mange gjengangere som trivdes godt og kom igjen år etter år. Dagen var en suksess både økonomisk, PR-messig og publikumsmessig. Siste året for familiedagen var 2004. Det var etter det ikke mulig å finne krefter i foreningen som ville påta seg arbeidet med å gjennomføre arrangementet. Mange har beklaget at denne dagen ikke ble videreført, både i og utenfor foreningen.

Salg av utstyr etter Olympiske leker

Mye av det som skjedde dette året dreide seg om OL. Store brakkebyer var oppbygd i Lillehammerområdet. Når OL var over var det mye utstyr som skulle avhendes. Medlemmer i KJFNF var som vanlig ute etter mulighet til å styrke foreningsøkonomien. Det ble gitt inn bud på diverse utstyr for videresalg. Det var stor konkurranse om å komme i betraktning for kjøp, og i første omgang nådde vi ikke frem. Ekornes Fabrikker kjøpte tilbake alle madrassene som de hadde levert, og til slutt endte vi likegodt opp med å kjøpe 200 madrasser fra dem. Vi leide lager og organiserte salg av madrasser. Biler ble lånt for salg over hele Haugalandet, og alt ble solgt. Det ble igjen en fin økonomisk gevinst.

1996

Røgevær

Det mest normale i en forening plassert på en øy ute ved havet burde være et havfiskemiljø. Titt og ofte har det vært diskutert om foreningen burde hatt en havgående båt. Diskusjonen har gått på hvordan vi skulle få til en aktiv havfiskemiljø i foreningen. Flere utvalg med havfiske som formål har blitt valgt med vekslende resultater. Miljøet har fungert brukbart i en periode for deretter igjen falle sammen. Målet har vært å få til en aktiv og stabil gruppe, for deretter gå til anskaffelse av en havgående båt.

Dette året snudde en alt på hodet og ville nå prøve å gå motsatt vei. Foreningen gikk til anskaffelse av båten Røgevær og håpet i stedet å bygge miljø rundt og i tilknytning til båten. Etter 10 år kan en vel ikke si å ha lyktes noe bedre enn tidligere forsøk. Havfiskemiljøet i foreningen er fortsatt lite.

Kjøpet av Røgevær har likevel ikke blitt noen belastning for foreningen. Selv om det er skiftet motor og det har blitt ganske store utgifter til vedlikehold, har ivrige krefter drevet båten kommersielt og leid den ut både til fiske og andre utflukter. På den måten har båten blitt selvfinansiert

1998

Flytting av årsmøtet til høst.

Det hadde i flere år vært diskutert å flytte årsmøtet i foreningen til høsten. Argumenter for dette var at vi da kunne få en tidligere start på forberedelsene av neste sesong, og bruke den mørke årstiden mer effektivt. Dette har nå virket i en del år, og fungert i tråd med det som var hensikten.

Tillitsmannskonferanse

For å få strukturert foreningens planer og aktiviteter, og da ikke minst i forhold til utgivelsen av aktivitetsfolderen, ble det nå tatt initiativ til en tillitsvalgtkonferanse. Ved siden av å kunne gi en samlet informasjon til alle tillitsvalgte, skal dette være et forum for nytenking og kontakt mellom de forskjellige utvalg og grupper. Her legges planer for det nye året og en får sjekket datoer for å unngå kollisjoner. Intensjonene med konferansen har vel svart noenlunde til forventningene.

Standplass på riflabanen utvides

Bruken av riflabanen har etter hvert tatt seg opp og en har nå en stund sett behov for bedre plass til den sosiale delen av skytingen. Det ble foretatt en utbygning i søre enden av standplassen. Dette har lagt forholdene for kaffekos og jaktprat mye bedre til rette både for publikum og skyttere.

2001

Klubbhus

Etter flere år uten at det var bevegelse i planene om klubbhus på Blikshavn, ble det nå lansert et nytt alternativ. Huset hvor gamle Karmøyposten ble trykket i en årrekke, ble avertert til salgs. Noen av medlemmene har også tidligere vært av den oppfatning at Kopervik var rett sted for klubbhus. Bud ble inngitt og KJFF fikk tilslaget på kr 500 000. Ekstraordinært årsmøte vedtok at klubbhuset skulle bygges, og et stort dugnadsarbeid var igjen i gang. Huset måtte rives rent, og det som gjenstod var kun et skall av teglstein. Litt etter litt forsvant teglsteinen og veggene kom på plass. Ut på våren tok vi huset i bruk. 1.etasje som er innredet til selskapslokale, er blitt populært og leies ut titt og ofte. Våre daglige aktiviteter som styremøter og lignende som ikke krever så stor plass foregår for det meste i 2.etasje. NJFF Rogaland har også siden huset var ferdig leid kontorlokaler i 2. etasje. Etter å ha flakket rundt fra det ene lokalet til det andre i 45 år, har vi nå kanskje funnet roen for godt.

Rapphøns

Oppdrett av fugl er ennå ikke oppgitt. Etter flere forsøk med fasan, er det nå rapphøns som skal klekkes ut. Dette gjøres ikke for å sette ut fugl i terrenget, men for å fremskaffe fugl for trening av fuglehunder. Det er blitt startet en gruppe med hovedinteresse fuglehunder sammen med medlemmer i Haugesund og omland JFF. Gruppen har gått til anskaffelse av rapphøns. Disse legger egg som klekkes til kyllinger. Disse tar en med ut i terrenget og setter ut i bur. Når fuglehunden søker i terrenget, fungerer disse godt til å trene stand og ro i oppflukt.

2002

Lønnet sekretær

NJFF har i en del år hatt forsøksordninger med delvis lønnet sekretær rundt om i forskjellige fylker. Fra 1997 ble det innført en ordning med fulltidsansatte fylkessekretærer i alle fylkene. KJFNF lanserte dette året et forslag til landsmøtet om støtte til foreninger som ønsket å prøve med ansatte sekretærer. NJFF Rogaland støttet forslaget og videresendte dette til landsmøtet. Landsmøtet behandlet saken, men forslaget fikk ikke denne gang nødvendig støtte til å få til noen prøveordning med støtte fra forbundet.

Dobbeltstevne

I forbindelse med jaktskytingens dag, arrangerte foreningen for første år det såkalte dobbeltstevne. Stevnet er en kombinasjon av rifle og hagle skyting og er blitt ganske populært. Det deltok ca 60 skyttere. Premiebordet var imponerende med gavepremier for ca. kr 20 000,- Alt sammen gitt av Samson på kaien. Det blir kåret vinner av stevne, men gavepremiene ble trukket ut på startnummer. Stevnet har fortsatt i samme form i flere år, og selv om gavebordet er blitt noe slankere, er det fortsatt god deltakelse.

Sivilarbeider

Da en ikke lykkes med å få til en ordning med lønnet sekretær, gjorde styret nå en ny vri med arbeidshjelp i foreningen. Det ble søkt om at en av våre medlemmer som skulle gjøre siviltjeneste i militæret kunne ha vår forening som arbeidsplass. Søknaden gikk gjennom og foreningen hadde i 10 måneder en sivilarbeider i tjeneste. Gjennom ordningen fikk vi gjennomført noe arbeid på klubbhuset og skytebanene. Foreningen har ikke søkt om ny tildeling.

Skolestangprosjektet.

Dette er et prosjekt som er kommet i gang mellom Sølvkroken, Statsskog og NJFF sentralt. Vår forening mottok fem klassesett med stenger og annet fiskeutstyr for utdeling til

barneskolene i Karmøy. Dette var populært og det har senere blitt delt ut 15 sett til. Tilbakemeldinger forteller om at settene er blitt flittig brukt.

Regionale og sentrale tillitsverv

Foreningens historie forteller oss om en svært aktiv forening med svært mange aktive tillitsvalgte. Listene av tillitsvalgte er til enhver tid pluss / minus 50 stykker.

Lokale tillitsvalgte har vært av en slik kvalitet at de også har vært ettertraktet på fylkes og sentralt plan. Foreningen er for det meste representert i styret og utvalg i fylkesleddet.

Foreningen hadde også fylkesformannen i flere år.

KJFNF har vært og er fortsatt den ledende foreningen innen skytesporten i fylket. Har hatt og har fortsatt fylkesinstruktøren i haglskyting og fylkesinstruktøren i rifleskyting siden ordningene ble innført i henholdsvis 1980 og 1990. Hadde også fylkesinstruktøren for jegerprøven fra starten i 1985 og til 2001.

KJFNF har også vært representert i to perioder a 2 år i NJFFs styre, og to perioder a 2 år i NJFFs jaktskytterutvalg sentralt.

Foreningen æresmedlemmer i jubileumsåret

Jon Albert Sørensen	Æresmedlem fra 1990.	
Kristen Mikkelsen	Æresmedlem fra 1992	
Jon Kvilhaugsvik	Æresmedlem fra 1994	Gullmerket i NJFF
Thor Gustav Iversen	Æresmedlem fra 2001	
Svein Ambjørndalen	Æresmedlem fra 2001	
Peder Evensen	Æresmedlem fra 2006	

Peder Evensen ble æresmedlem i jubileumsåret. Han var en meget aktiv medlem de første av foreningens leveår, og er nå den eneste betalende medlem som har vært med fra starten.

Dagens aktiviteter

Så langt har det handlet om historie. Hva er så foreningen og medlemmene opptatt av i jubileumsåret?

For mindre enn et år siden ble det sluppet en nyhetsbombe fra Hydro om å bygge vindkraftmøller på Karmøy. Vi hadde problemer med å tro på at det kunne bli virkelighet i et av Norges mest tettbebygde strøk. I dag, den 2. april er vi varslet om at det startes regulering for vindmøller. Hvis utbygger får gjennomslag for sine planer, vil dette være en katastrofe for Karmøynaturen. Vi får håpe at fornuften seirer.

Foreningens hytte "Stiglebu" er i ferd med å få seg en kraftig ansiktsløfting. Hytta har i en del år nå vært lite brukt, og det ble lagt opp til debatt på årsmøtet om hytta skulle rives eller restaureres. Resultatet ble årsmøtet gikk inn for full renovering. Dugnad ble igangsatt og arbeidet er langt på vei gjort.

Skyteaktivitetene både på rifle og leirduebanenene har aldri vært større, og miljøet er godt.

Røgevær er i drift hovedsakelig på kommersielt grunnlag.

Stor aktivitet med jegerprøven. Totalt 43 deltakere på vårens kurser.

Klubbhuset blir drevet kommersielt, og gir gode inntekter.

Gode fiskemuligheter i Etneelva hvor vi fortsatt leier sone 1B og nå i tillegg sone 15.

Strømfiske og utsetting av fisk for vannverket, gjennomføres som en fast jobb hvert år.

Framtidsutsikter.

Undertegnede har i mange år i forskjellige ærend og oppdrag hatt mulighet til å få innblikk i hvordan andre foreninger rundt om i landet fungerer. Sett i forhold så er KJFNF en veldrevet forening med mange gode "ildsjeler" som stiller opp når det oppstår et behov.

Det er også for KJFNF blitt noe vanskeligere å finne personer som er villig til å ofre fritid på tillitsverv, men foreløpig er det ingen tegn til noen krise.

Gratulerer med jubileumet, og lykke til med de neste 50 årene.